

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 4To/89/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010397  
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112010397.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného S. V. F. M., pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 246 ods. 1 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaných S. V. I. a W. K. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 29.01.2013 sp. zn. 2T/29/2012, na verejnom zasadnutí konanom 10. októbra 2013 takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaní S. V. a W. K. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej spoločnosti F. R. M.. M. L..T.. M. X, Z., IČO: XX XXX XXX, peňažnú čiastku vo výške 832,- euro, ako náhradu škody spôsobenú trestným činom.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť F. R. M.. M. L..T.. M. X, Z., odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 29.01.2013 sp. zn. 2T/29/2012 boli obžalovaní S. V. a W. K. uznaní za vinných pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 246 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 24.01.2012 v čase okolo 21.00 hodine v Z. na M. U. Č. X spoločným konaním poškodili ľavú stenu prízemnej budovy spoločnosti F. R., M..L..T.. tým, že ju v spodnej časti postriekali viacerými sprejmi i rôznymi farbami, kde vytvorili dva nečitateľné nápisy o rozmeroch približne 150 x 300 cm a o rozmeroch približne 200 x 400 cm, čím týmto konaním spôsobili škodu spoločnosti F. R., M..L..T.. so sídlom v Z. na M.R. U. Č. X minimálne vo výške 832,- €.

Za uvedený prečin bol obžalovaným S. V. a W. K. podľa § 246 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený každému samostatne trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu každému obžalovanému podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. (správne malo byť uvedené Tr. por.) boli obžalovaní zaviazaní k náhrade škody poškodenému F. R., M..L..T., Z., M.R. X spoločne a nerozdielne vo výške 2.310,- euro.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní S. V. a W. K. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoby oprávnené podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

V písomných dôvodoch svojho odvolania obaja obžalovaní prostredníctvom zvoleného obhajcu zhodne vyslovili názor, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav, keď vyslovil záver, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obaja páchatelia sprejovali na stenu budovy poškodenej spoločnosti. Obaja odvolatelia mali za to, že jediným dôkazom, ktorý preukazuje uvedený záver je svedectvo dvoch príslušníkov Policajného zboru - Y. G. a G. N., ktorí prišli k predmetnej budove až potom, čo odtiaľ odišli skutoční páchatelia v momente, keď obaja odvolatelia stáli pri stene a s vystretou rukou jeden z nich skúšal, či je farba na stene čerstvá. Obaja obžalovaní zdôraznili, že jednotlivé výpovede vyššie menovaných svedkov sa líšia, a to jednak u toho istého svedka a jednak aj medzi oboma svedkami navzájom. Svedok N. vypovedal, že nevidel iné nápisy na stene predmetnej budovy, lebo boli zhoršené viditeľnostné podmienky. Následne tvrdil, že si nepamätá, aké nápisy boli na stene, potom zase uviedol, že tam boli veľké nápisy. Podľa výpovede svedka G., obaja príslušníci Policajného zboru sa dostavili na miesto činu za účelom úpravy ich výpovede. Svedok N. si tak nápisy na stene všimol pravdepodobne až na tejto následnej ohliadke za denného svetla, nakoľko pôvodne sa nevedel vyjadriť, či tam iné nápisy boli. Podľa fotodokumentácie z miesta činu boli v čase skutkového deja na prednej stene budovy poškodenej spoločnosti viaceré iné nápisy rôznych rozmerov, avšak zreteľne viditeľné. Z uvedeného vyplýva, že v čase, keď svedkovia došli k budove boli viditeľnostné podmienky natoľko zhoršené, že jeden z nich nevidel ostatné nápisy na stene budovy. Svedkovia tiež zhodne tvrdili, že sa sprejovali nápisy na stenu sprejom čiernou farbou. Na strane druhej na mieste činu sa žiadny sprej s čiernou farbou nenašiel a takýto sprej obžalovaní nedržali ani v rukách, nápisy, ktoré podľa obžaloby mali nasprejovať boli vyhotovené čiernou farbou. Z uvedeného vyplýva, že takéto nápisy musela vyhotoviť iná osoba, ktorá čierny sprej mala a policajti nesprávne určili farbu spreju, ktorý odvolatelia mali v ruke. Spreje, ktoré obaja obžalovaní našli pri predmetnej budove boli všetky otvorené, bez vrchnákov, pričom až z vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že vrchnáky zo sprejov, ktoré sa našli na mieste činu boli položené na rozvodnej skrini pri boku budovy. Uvedené vrchnáky však obaja obžalovaní v ruke nedržali, čo ani nebolo preukázané. Z uvedeného vyplynulo, že spreje na miesto trestného činu obaja obžalovaní nemohli priniesť a sprejovať nimi stenu, nakoľko tam už boli pred ich príchodom otvorené a patrili iným osobám. Obaja odvolatelia tiež zdôraznili, že svedkovia - policajti dobre nevideli, čo sa pri stene budovy odohrávalo. Uvedení svedkovia sa mylne domnievali, že obaja obžalovaní sprejújú na stenu predmetnej budovy nápisy, čo však nebola pravda. Na strane druhej odvolatelia nespochybnili skutočnosť, že sa snažili s majiteľom poškodenej spoločnosti dohodnúť na odstránení predmetných nápisov. Nie je však pravdou to, že by sa pred ním ku skutku priznali. Obaja dúfali, že ak odstránia z fasády z budovy nápisy a to aj napriek tomu, že uvedené nápisy nevytvorili, majiteľ poškodenej spoločnosti nebude trvať na pokračovaní v ich trestnom stíhaní. Odvolatelia v podanom odvolaní vyslovili výhrady aj voči výroku o náhrade škody. Podľa znaleckého posudku bola predná ako aj bočná časť budovy pomaľovaná inými nápsmi, vytvorenými sprejmi staršieho dátá, a to ešte pred vytvorením nápisov v čase skutkového deja. Fasáda budovy bola podľa znaleckého posudku v tom čase 15 rokov stará a bola v dezolátnom stave s viacerými prasklinami a poruchami fasády. Opravou celej fasády budovy by došlo k zhodnoteniu budovy a k zvýšeniu jej ceny oproti stavu, v ktorom sa budova nachádzala pred vytvorením dvoch nápisov, ktoré sa vzťahujú na žalovaný skutkový dej, nakoľko bola povrchová úprava budovy v zlom stave a na konci životnosti a poškodená spoločnosť by sa jej rekonštrukciou obohatila. Na základe uvedeného znalec určil výšku škody na sumu 832,- euro. Odvolatelia zdôraznili, že nie je možné uviesť fasádu budovy do pôvodného stavu, teda tesne pred vznikom predmetných nápisov. Použitie ustanovenia § 126 ods. 1 Tr. zák., preto nie je možné, nakoľko nie je možné uviesť budovu do pôvodného stavu. Je potrebné však aplikovať na určenie výšky škody ustanovenie § 126 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého sa výška škody môže určiť odborným vyjadrením právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy. Vyjadrenie spoločnosti F. M.. M. L..T. nie je možné považovať za vyjadrenie, ktoré by určovalo výšku škody, ktoré vznikla na budove poškodenej spoločnosti. Nejde teda o práce, ktoré by fasádu uviedli do pôvodného stavu, nakoľko bola fasáda poškodená už pred vytvorením nápisov na stene. Vyjadrenie vyššie menovanej spoločnosti nespĺňa ani požiadavku objektívnosti. Na strane druhej odvolatelia poukázali na odborné vyjadrenie spoločnosti B. M..L..T.. Z., podľa ktorého by náklady na odstránenie predmetných nápisov z budovy poškodenej spoločnosti predstavovali sumu 141,30 euro bez DPH. Uvedeným odborným vyjadrením sa okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal. Bolo teda potrebné zohľadniť pri stanovení výšky škody vyjadrenie spoločnosti B. M..L..T.. Z. alebo postupovať podľa ustanovenia § 126 ods. 3 veta za bodkočiarkou Tr. zák., podľa ktorého sa výška škody určí na základe znaleckého posudku. Podľa vypracovaného znaleckého posudku bola výška škody určená na sumu 832,- euro. Okresný súd teda o uplatnenom nároku poškodenej spoločnosti na náhradu škody rozhodol v rozpore so zákonom. Napokon ani v odôvodnení napadnutého rozsudku neboli uvádzané dôvody, prečo bola stanovená výška škody

na sumu 2.310,- euro, resp. dôvody, ktoré okresný súd uviedol boli nezrozumiteľné. Napriek záverom znaleckého posudku nie je možné stotožniť sa s určením výšky škody, resp. so záverom, že škoda vôbec vznikla, nakoľko z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že miesto na fasáde budovy, kde boli nastriekané predmetné nápisy, ako aj ostatné časti fasády boli už pred vznikom predmetných nápisov pokryté staršími maľbami a grafitmi. Navyše v súčasnosti boli oba nápisy z budovy odstránené a miesto, na ktorom boli pôvodne nasprejované, je prekryté iným, novým nápisom, ktorý tam naniesla neznáma osoba. Ak by teda aj došlo k vzniku škody vytvorením predmetných nápisov na budove, táto škoda bola už odstránená a medzi časom vznikla nová škoda v podobe nového nápisu. Nie je teda daný žiadny právny dôvod, aby obaja obžalovaní nahradili škodu, ktorú spôsobili a za ktorú zodpovedá iná osoba. Záverom podaného odvolania obaja obžalovaní navrhli, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že ich spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 295 ods. 2 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením aktualizovaných odpisov z registra trestov na obžalovaných S. V.Á. a W. K..

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom predniesla záverečný návrh advokátska koncipientka W. O. G., ktorá zastupovala obhajcu V. W. B.. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného S. V. spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom predniesol záverečný návrh advokátsky koncipient W. B. X., ktorý zastupoval obhajcu V. W. B.. Navrhoval, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného W. K. spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch. Navrhla, aby krajský súd odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný S. V. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa z predmetného skutku necíti byť vinným a preto sa domáhal, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel.

Obžalovaný W. K. na verejnom zasadnutí rovnako uviedol, že sa z predmetného skutku necíti byť vinným a preto sa domáhal, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolania oboch obžalovaných sú iba čiastočne dôvodné a to iba vo vzťahu k výroku o náhrade škody.

Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že v konaní pred okresným súdom nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy (získané zákonným spôsobom) nevyhnuté pre spravodlivé rozhodnutie v merite veci postupom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Trestného poriadku a takto vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil, a to spôsobom zodpovedajúcim dikcii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd teda nemá pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení, ktoré v plnej miere zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

Závery súdu I. stupňa o vine obžalovaných S. V. a W. K. boli v napadnutom rozsudku zrozumiteľne, logicky a presvedčivo odôvodnené a o ich správnosti nadriadený súd, vychádzajúc z obsahu predloženého spisového materiálu, nemá dôvod pochybovať.

V zhodne s názorom prvostupňového súdu aj odvolací súd konštatuje, že vina oboch obžalovaných bola bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná výpoveďami svedkov Y. G. a G. N. tak z prípravného ako aj z hlavného pojednávania. Ani krajský súd nemal dôvod spochybniť hodnovernosť a

objektívnosť výpovedí oboch svedkov - príslušníkov Policajného zboru, ktorí popísali priebeh skutkového deja a oboch obžalovaných z protiprávneho konania usvedčili. S výpoveďami vyššie menovaných svedkov korešpondovala aj výpoveď poškodeného - svedka R.. F.. W. Č. z prípravného konania, ktorého výpoveď bola za súhlasu procesných strán prečítaná na hlavnom pojednávaní. Výška spôsobenej škody bola ustálená na základe znaleckého posudku z odboru stavebníctva, ktorý vypracoval znalec R.. R. V.. Napokon nemožno opomenúť ani ostatné nepriame dôkazy zabezpečené orgánmi činnými v trestnom konaní, jedná sa predovšetkým o zápisnicu o ohliadke miesta činu s vyhotovenou fotodokumentáciou ako aj zápisnicu o vydaní veci (obžalovaný S. V. vydal jeden sprej značky Belton Molotow Premium-purplé violeť, 400ml).

Argumentácia oboch odvolateľov, v zmysle ktorej boli vykonané dôkazy zo strany súdu prvého stupňa vyhodnotené nesprávne, nezodpovedá zistenému stavu veci. Ani odvolací súd nevzhladol závažné rozpory alebo protirečenia medzi výpoveďami svedkov Y. G. a G. N.. Pokiaľ aj došlo k určitým odlišnostiam, nemožno tieto považovať z hľadiska meritórneho rozhodnutia za podstatné. Na strane druhej, tvrdenia oboch obžalovaných, že predmetný skutok vôbec nespáchali, ale išlo o celkom iných páchatel'ov, ktorí z miesta činu ušli, nemajú okrem obhajobnej funkcie reálnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Takéto tvrdenia obžalovaných treba vyhodnotiť ako účelové, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaných S. V. a W. K., keď ich uznal za vinných pre prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 246 ods. 1 Tr. zák.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody vo vzťahu k obom obžalovaným.

Nepochybil okresný súd ani v tom, keď u obžalovaných S. V. a W. K. nevzhladol žiadne priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti. Prvostupňový súd preto v prejednávanej veci pri ukladaní trestu, vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona, ktorá je vymedzená iba hornou hranicou do jedného roka a v jej rámci bol každému obžalovanému samostatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Takouto voľbou druhu trestu a jeho výmerou, boli dostatočne zohľadnené okolnosti tohto prípadu v celom kontexte, najmä spôsob vykonania činu, jeho následok, zavinenie obžalovaných, ich pohnútky, prostredie a situácia, za ktorej k činu došlo, miera rozmáhania sa rovnakých alebo podobných trestných činov a odozva, akú čin vo verejnosti vyvolal a v neposlednom rade sa zohľadnili samotné osoby páchatel'ov, ich doterajší spôsob života i možnosti nápravy. Nie je bez významu ani to, že obžalovaní sa už v minulosti dostali do rozporu so zákonom pre rovnaké delikty a doterajšie postihy ich nevedli k výraznejšej prevýchove.

Napokon okresný súd postupoval v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák., keď obom obžalovaným trest odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov, lebo účel trestu možno dosiahnuť i bez výkonu trestu odňatia slobody. Súd takto uloženým trestom poskytol obom obžalovaným možnosť preukázania schopností znovu sa integrovať do spoločnosti a viesť riadny život. Charakter tohto druhu trestu s primeranou skúšobnou dobou môže na obžalovaných vplývať pozitívnejšie než nepodmienený represívny trest. V priebehu skúšobnej doby bude správanie obžalovaných sledované a v prípade porušenia zákonných podmienok bude nasledovať premena trestu a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý im bol nateraz podmiennečne odložený.

Aj senát krajského súdu takýto druh trestu považuje vo vzťahu k obom obžalovaným za dostatočný aj v zmysle individuálnej i generálnej prevencie.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaných preskúmal aj výrok o náhrade škody, pričom dospel k záveru, že výrok prvostupňového súdu, ktorým boli obžalovaní spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť poškodenej spoločnosti F. R. M.. M. L.. T.. M. X, Z. peňažnú čiastku vo výške 2.310,- Euro, treba považovať zatiaľ za predčasný, nakoľko v rámci adhézneho konania bolo dokazovanie o tomto nároku vykonané nedostatočne, čím absentoval podklad pre priznanie nároku poškodenej spoločnosti vo vyššie uvedenej peňažnej čiastke. Neuniklo tiež pozornosti odvolacieho súdu, že okresný súd sa dopustil aj

formálneho pochybenia, keď pri tomto výroku nesprávne použil ustanovenie § 287 ods. 1 Trestného zákona, hoci mal aplikovať ustanovenie § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa predovšetkým pochybil v tom, keď v rámci adhézneho konania nenariadil osobný výsluch konateľa poškodenej spoločnosti R.. F.. W. Č., ale uspokojil sa iba s prečítaním jeho výpovede z prípravného konania. Rovnako mal nariadiť osobný výsluch znalca R.. R. V. aj vzhľadom na jeho závery uvedené v písomne vypracovanom posudku z odboru stavebníctva, podľa ktorých výška škody spôsobenej postriekaním steny budovy poškodenej spoločnosti predstavuje sumu vo výške 832,- euro a náklady na navrátenie poškodenej steny do pôvodného stavu sú vo výške 2.378,-euro. Podľa tohto znaleckého posudku bola fasáda budovy poškodenej spoločnosti v čase skutku 15 rokov stará, pričom amortizácia povrchových úprav na predmetnej štítovej stene predstavovala zhruba 75%. Opravou celej fasády budovy by došlo k zhodnoteniu budovy a k zvýšeniu jej ceny oproti stavu, v ktorom sa budova nachádzala pred vytvorením dvoch nápisov, ktoré sa viažu na predmetný skutkový dej.

Dokazovanie vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody sa vykonáva na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom za súčinnosti procesných strán, pričom aj tu platí všeobecná zásada zisťovania skutkového stavu bez dôvodných pochybností a v potrebnom rozsahu, ako aj zásada voľného hodnotenia dôkazov. V posudzovanej veci sa však naznačeným spôsobom nepostupovalo.

V ďalšom treba zdôrazniť, že výrok o náhrade škody má mať podklad vo výroku o vine. Pokiaľ súd uznal obžalovaných S. V.Á. a W. K. za vinných pre skutok spočívajúci v tom, že obžalovaní poškodili ľavú stenu prízemnej budovy poškodenej spoločnosti tým, že ju v spodnej časti postriekali viacerými sprejmi i s rôznymi farbami, kde vytvorili dva nečitateľné podpisy a týmto konaním spôsobili škodu poškodenej spoločnosti minimálne vo výške 832,-euro, a tento skutok právne posúdil ako prečin poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 246 ods. 1 Tr. zák., potom za predpokladu, že boli splnené ostatné podmienky pre rozhodnutie o náhrade škody, je súd povinný rozhodnúť o náhrade škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por. a nie zbytočne odkazovať poškodenú spoločnosť na občianske súdne konanie. Nárok poškodenej spoločnosti na náhradu škody je však možné znížiť o čiastku, ktorá v priebehu trestného konania nebola dostatočne a náležite preukázaná, resp. ostala sporná, pričom za takejto dôkaznej situácie je potrebné odkázať poškodenú spoločnosť s týmto nepriznaným zvyškom uplatneného nároku na občianske súdne konanie.

Riadiac sa týmito úvahami, odvolací súd pochybenie súdu prvého stupňa ohľadom výroku o náhrade škody napravil vlastným rozhodnutím. Na jednej strane zaviazal obžalovaných S. V. a W. K. spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej spoločnosti F. R. M.. M. L..T.. M. X, Z. peňažnú čiastku vo výške 832,-euro ako náhradu škody spôsobenú trestnú činom, na strane druhej odkázal vyššie uvedenú obchodnú spoločnosť so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Výrok o náhrade škody je oddeliteľnou časťou rozsudku v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. a preto ostatné výroky rozsudku súdu I. stupňa týmto rozhodnutím zostávajú nedotknuté.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.